

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۱۱ سپتمبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

حکومت تشریفات

حمله خونبار امروز [نهم سپتمبر] که ده‌ها خانواده را داغدار کرد، یکی از پهلوهای بسیار زشت وضعیت ما را نشان داد: رهبران و قدرت‌مندان کشور تا فرق سر در گند تشریفات غرق‌اند. جز نفاق و چورکان هیچ چیز دیگری به اندازه تشریفات رسمی (تسلیت‌گونی و تبریک‌گونی) اینان را بسیج نمی‌تواند.

آقای "صالح" که امروز [نهم سپتمبر] از داخل تنور حمله تروریستی نیم‌سوخته به دفترش برگشته بود، در اطراف کاروانش ده‌ها هموطن به‌خون غلنیده و تعدادی از محافظانش نیز زخمی و شاید کشته شده بود، تا شب مانده‌نباشی و خوب‌شد که به‌خیر تیر شد شنیده است. در این عکس که ناوقت گرفته شده و هوا تاریک است، چهره پندیده و دست پر خون صالح بخوبی معلوم است. ظاهراً او هنوز فرصت استراحت نیافته،

هنوز تشریفات به او اجازه نداده است که مدتی تنها باشد و آرام بگیرد. تمام روز، دوستان تشریفات‌اش او را شکنجه کرده‌اند.

آیا نصف این حشر را کسی در برداشتن اجساد کشته‌شدگان حادثه امروز دیده است؟ آیا کسی از قافله‌های بی‌پایان تشریفات که از هر گوشه شهر امروز به‌سمت ارگ راهی بوده است، به‌احترام زخمی‌ها چند ثانیه گوشه کرده است تا امبولانس زودتر به‌شفاخانه برسد؟ آیا کسی به‌دلدارای خانواده‌هایی که قربانی داده‌اند، رفته است؟

اگر این جماعت گوشه‌ای از ایمانی را که به تشریفات دارند به انجام وظایف قانونی خود می‌داشتند، شاید شاهد هیچ انفجاری نمی‌بودیم.

اگر آقای "صالح" آن قدر انرژی دارد که بعد از انفجار تمام روز و تا نصف شب، خوش‌آمد و چاپلوسی بشنود، چرا آن را باید در راه تعقیب سرنخ‌های انفجار مصرف نکند؟ چرا این همه دوست‌نمائی و نمایش همدلی را در جلوگیری از انفجار بعدی نشان نمی‌دهند؟ چرا برای کنترل دزدهای خود و بیگانه‌شان از جاده‌های کابل آن قدر نمی‌دوند؟